

Riksdagen har vid sin prövning av ifrågavarande förslag — ehuru riksdagen liksom departementschefen och flertalet av de i ärendet hörda myndigheterna ansett vissa principiella betänkligheter föreligga mot införandet av ett subventioneringsförfarande av ifrågasatt slag — funnit sig böra godtaga detsamma. Riksdagen vill likväl här understryka angelägenheten av att subventioneringen tillämpas restriktivt och allenast under av departementschefen angivna förhållanden. Riksdagen godtager även departementschefens förslag att bemyndigandet för Kungl. Maj:t att medgiva subventionering skall avse tiden till utgången av juni 1947. I anslutning till vad departementschefen därom anfört förutsätter riksdagen, att redogörelse kommer att framläggas för nästkommande års riksdag angående vidtagna subventioneringsåtgärder.

Riksdagen har ansett, att subventioneringens omfattning bör begränsas till ett maximibelopp av 25 000 000 kronor.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen till Subventionering av införseln av vissa varor å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1946/47 under elfte huvudtiteln anvisat ett reservationsanslag av 25 000 000 kronor.

Stockholm den 18 december 1946.

Med undersätlig vördnad.

Nr 568.

Godkänd av första kammaren den 18 december 1946.

Godkänd av andra kammaren den 18 december 1946.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till åtgärder för utökning av vinterproduktionen av tegel jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 301.)

Till Konungen.

I propositionen nr 361 har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över folkhushållningsärenden för den 25 oktober 1946, föreslagit riksdagen att till Åtgärder för utökning av vinterproduktionen av tegel å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1946/47 under elfte huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 300 000 kronor.

I samband härmed har riksdagen till behandling förehaft två likalydande motioner I: 389 och II: 590, i vilka hemställts, att riksdagen vid behandlingen av förevarande proposition måtte — utöver det av Kungl. Maj:t äskade beloppet av 300 000 kronor till Åtgärder för utökning av vinterproduktionen av tegel — anvisa ytterligare 100 000 kronor för utökning av vinterproduktionen av täckdiktningör.

Över motionerna har, efter därom i vederbörlig ordning framställd begäran, statens industrikommission den 4 december 1946 avgivit yttrande.

Riksdagen har bifallit Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag.

Av industrikommissionens yttrande över motionerna I: 389 och II: 590 framgår, att en betydande brist på tegelrör föreligger, men att en ökning av produktionen med omkring 2 000 000 tegelrör torde kunna uppnås genom särskild subvention för vinterproduktion under de fyra första månaderna år 1947. Härvid har kommissionen räknat med en höjning av tillverkningspremien från 14 kronor till 20 kronor per 1 000 stycken tegelrör i dimensionen 50 mm samt med ett i förhållande därtill beräknat belopp för övriga dimensioner. Kostnaderna för denna subvention har av kommissionen uppskattats till 90 000 kronor. Kommissionen har tillstyrkt, att ett belopp av denna storleksordning måtte ställas till förfogande för produktion av tegelrör under månaderna januari—april 1947, under förutsättning, att subvention endast kunde erhållas om vid vederbörande tegelbruk tillverkningen av mur- och taktegel under nämnda månader icke understege den högsta tillverkningen under motsvarande tid åren 1943—1945.

Enligt vad kommissionen i en den 4 december 1946 dagtecknad skrivelse till Kungl. Maj:t framhållit, torde av det för innevarande budgetår anvisade anslaget å 300 000 kronor för främjande av tillverkningen av tegelrör under år 1946 komma att vid utgången av nämnda år kvarstå odisponerat ett belopp av omkring 150 000 kronor.

Den övergång till maskinell drift, som inom jordbruket pågår till följd av minskad tillgång på arbetskraft, leder till att ytterligare täckdikning måste utföras. Detta i sin tur ökar behovet av tegelrör. Icke minst med hänsyn härtill är det angeläget, att försörjningsläget beträffande sådana rör förbättras. Riksdagen anser fördenskull att åtgärder böra vidtagas i syfte att åstadkomma en ökning av vinterproduktionen av tegelrör i första hand under tiden januari—april 1947. En sådan ökning kräver självfallet intresse för saken från tegelbrukens sida. Riksdagen utgår från att sådant intresse förefinnes. Medel för subventionering av tillverkningen av tegelrör torde böra ställas till Kungl. Maj:ts förfogande och riksdagen anser för sin del i nuvarande läge lämpligt, att medgivande lämnas Kungl. Maj:t att för ifrågavarande ändamål av ovannämnda odisponerade medel taga i anspråk ett belopp av högst 90 000 kronor. Det må ankomma på Kungl. Maj:t att meddela närmare bestämmelser i ämnet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt motionerna I: 389 och II:590 dels till Åtgärder för utökning av vinterproduktionen av tegel å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1946/47 under elfte huvudtiteln anvisat ett reservationsanslag av 300 000 kronor, dels ock medgivit, att Kungl. Maj:t må för av riksdagen ovan angivet ändamål taga i anspråk ett belopp av högst 90 000 kronor av uppkommen behållning å det för budgetåret 1946/47 under elfte huvudtiteln anvisade anslaget å 300 000 kronor till Åtgärder för främjande av tillverkningen av tegelrör.

Stockholm den 18 december 1946.

Med undersätlig vördnad.
